

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/220/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115210792
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115210792.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: W. P., nar. XX.X.XXXX, bytom G. N.. XX, N., zast.: JUDr. Paulína Paramonová, advokátka, so sídlom Vajanského 3, Nitra, proti odporkyňi: Q. M., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, zast.: FP LEGAL, s.r.o., so sídlom Ružomerská 6, Bratislava, o zaplatenie 2.194,03 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 16.4.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 2.194,03 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzavreli ústne zmluvu o pôžičke, resp. nepomenovanú zmluvu obsahovo podobnú pôžičke, ktorej obsahom bolo splatenie dvoch pôžičiek odporkyne s tým, že odporkyňa bude podľa svojich možností požičanú sumu navrhovateľovi splácať. Navrhovateľ splatil za odporkyňu zostatok pôžičky vo výške 1.146,02 eura spolu s poplatkom vo výške 45,63 eura a zostatok pôžičky vo výške 1.108,22 eura spolu s poplatkom vo výške 44,16 eura. Odporkyňa uhradila tri splátky po 50 eur, plateniu ďalších splátok sa bezdôvodne vyhýba.

Vo veci bol vydaný dňa 28.4.2015 platobný rozkaz č.k. 12C/220/2015-8, proti ktorému podala odporkyňa v zákonnej lehote odpor, v ktorom popierala uzavretie zmluvy o pôžičke aj akejkolvek dohody, brala peniaze ako dar.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy, jedná sa o nepomenovanú zmluvu, ktorá sa najviac približuje k zmluve o pôžičke, bolo to 9.6.2011. Medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo k dohode, že navrhovateľ za odporkyňu uhradí dve jej pôžičky a ona si potom bude môcť zobrať úver, k čomu však nedošlo. Čo sa týka vrátenia peňazí, dohodli sa na splátkach po 50 eur, že túto sumu zaplatí každé dva mesiace, dohodnuté boli takéto splátky, prípadne podľa jej možností. O dohode medzi účastníkmi konania vie nezávislý finančný konzultant V. W. a to že navrhovateľ odovzdal peniaze priamo banke vie potvrdiť pracovníčka banky p. E.. Sama odporkyňa vo svojom odpore uvádzala, že sa pýtala kedy má navrhovateľovi peniaze vrátiť, z toho vyplýva, že si je vedomá toho, že je v pozícii dlžníka. Navrhovateľ mal s dcérou odporkyne vzťah, žili spolu, majú spolu maloleté dieťa, neboli manželmi, v súčasnosti sú rozídení. V čase keď navrhovateľ zaplatil za odporkyňu úveru spolu žili. S poukazom na § 497 ods. 2 sa preto ich právny vzťah spravuje ustanoveniami zmluvy o pôžičke. Je pravdou, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí priamo odporkyňi, ale existencia zmluvného vzťahu medzi nimi nie je sporná. Vo veci sa nejedná o bezdôvodné obohatenie a návrh navrhovateľa nie je premlčaný. Aj keď odporkyňa popiera, že by

navrhovateľovi zaplatila sumu 150 eur, navrhovateľ trvá na tom, že tieto peniaze mu boli odovzdané a návrh meniť nebude.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že v období, keď trval jeho vzťah s dcérou odporkyne, chceli si kúpiť pozemok, dohodli sa tak, že úver by sa bral na meno odporkyne. Lenže odporkyňa mala v tom čase dva úvery v Poštovej banke a tie museli byť najskôr splatené, až potom by si ona mohla zobrať ďalší úver. Navrhol, že dva úvery odporkyne splatí a že ona si zoberie úver na seba a za tieto peniaze že kúpia pozemok. Takto bolo aj urobené, bola to dohoda medzi ním a odporkyňou. Boli spolu v Poštovej banke, on, odporkyňa a jej dcéra p. H., v banke vyčíslili zostatok úverov a aj poplatok, jednali s p. E.. S odporkyňou sa dohodli tak, že zaplatím úvery a ona mu bude tak ako jej to bude vychádzať splácať túto sumu každý mesiac z výplaty, najmenej však po 50 eur, trikrát takúto sumu odporkyňa aj zaplatila, dňa 25.10.2011, 17.12.2011, 17.4.2012. Tieto peniaze mu odovzdala v hotovosti v T. v jej dome, položila peniaze na stôl u nich. Určite boli v dome aj ďalšie osoby, jej sestra, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá, jej dcéry. Manžel odporkyne o úveroch odporkyne nevedel, tieto úvery si odporkyňa brala kvôli synovi, malo to zostať v tichosti. Potom začala so splátkami meškať, mala zdravotné problémy. Pokiaľ trval vzťah s jej dcérou nenaháňal vrátenie peňazí. Po rozchode odporkyňu navštívil. Začala robiť krik čo tam hľadá, pýtal sa kedy mu vráti peniaze. Písomne odporkyňu na vrátenie peňazí nevyzýval, len ústne. Nebol to žiadny dar. P. H. si úver nemohla zobrať, pretože v tom čase mala úver, ktorý si brala so svojim manželom, nemala vysporiadané BSM. V Poštovej banke pri okienku, vypísal papiere, odovzdal peniaze pracovníčke banky p. E.. To bola pripravená akcia dopredu. Už predtým boli v banke, zobral si so sebou peniaze, vedel koľko bude treba zaplatiť, pripravil si ešte nejakú sumu navyše. Koľko peňazí v banke povedali toľko dal. Nevie v akej nominálnej hodnote boli.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ neposkytol odporkyni pôžičku, nedošlo k odovzdaniu peňazí dlžníkovi. Maximálne mohlo ísť o plnenie bez právneho dôvodu. Vzniesol námietku premlčania s poukazom na subjektívnu 2-ročnú lehotu. Navrhovateľ mohol uzavrieť písomnú zmluvu, z ktorej by bolo jasné aká zmluva je uzatváraná, kedy, s akým obsahom. Teraz tvrdí, že uzatvoril nepomenovanú zmluvu, pričom obsah tejto zmluvy je sporný. Táto zmluva je neurčitá. Jedná sa o plnenie bez právneho dôvodu, aj keby to bolo tak, že navrhovateľ požičal odporkyni 200 eur, jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože po rozchode s rodinou vedie tento súdny spor, aj súdny spor s druhou dcérou odporkyne.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ prišiel s návrhom, že potrebuje na nich zobrať úver, lenže mala dva úvery, boli spolu v klientskom centre. Mala peniaze z dedičského konania po mame. Peniaze v Poštovej banke boli vrátené z týchto jej peňazí, navrhovateľ doložil len 200 eur. Zdedila po matke peniaze v r. 2009, jednalo sa o sumu 2.420,33 eura. Úvery v Poštovej banke si brala v r. 2007 a 2008. Zo zdedených peňazí po mame niečo zobrala, 200 eur jej chýbalo. Tie doložil navrhovateľ. Peniaze v banke neodovzdávali pri okienku ale sedeli navrhovateľ, ona a p. E., aj p. H.. V Poštovej banke to prebiehalo tak, že p. E. si písala niečo na počítači, povedala sumu. Mala so sebou peniaze, 2.200 eur, 200 eur doložil navrhovateľ a p. E. jej vydala nejaké drobné. Z predchádzajúcej návštevy už vedela o akú sumu sa bude jednať. Peniaze, ktoré zdedila po matke mala dva roky doma v trezore. Nie je pravda, že by vrátila navrhovateľovi 3 x po 50 eur, nemala mu za čo peniaze vrátiť. To čo písala v odpore ohľadne vrátenia peňazí, to myslela tak, že sa to týkalo sumy 200 eur, teda sumy čo dal navrhovateľ. Navrhovateľ sa vyjadril tak, že túto sumu mu nemusí vrátiť, že je to dar, že sa to vyrovná za to čo u nich býval.

Svedkyňa V. H. - dcéra odporkyňa a bývalá partnerka navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že zo strany navrhovateľa je to pomsta, za to, že sa rozišli. Odporkyňa si brala úver, oni traja boli v Poštovej banke, keď ho vyplácala. Úver vyplácala odporkyňa chýbalo jej asi 200 eur, tie doložil navrhovateľ. Dôvod, prečo sa odporkyňa rozhodla úver vyplatiť bol ten, že začala mať zdravotné problémy. Bála sa, že ho nebude môcť splácať, preto sa rozhodla, že siahne na dedičstvo po svojej mame a chcela im aj pomôcť, pretože navrhovateľ chcel zobrať úver na odporkyňu, lenže ona nakoniec z toho vycúvala, pretože pozemok by patril navrhovateľovi. Keby on prestal splácať úver musela by ho splácať odporkyňa. Odporkyňa v banke vyplácala sumu okolo 2.400 eur, pani v banke je vydávala nejaké drobné. Boli s ňou v banke, pretože sama by tam odporkyňa ťažko prišla a navrhovateľ tvrdil, že má známu na pobočke v banke. Odporkyňa požiadala o predčasné splatenie úveru, dlho čakala na odpoveď. Odporkyňa zdedila po matke peniaze bolo to niekedy v roku 2009, jednalo sa o sumu približne 2.400 eur. Úver vyplácala niekedy v júny 2011, brala si ho niekedy v roku 2007-2008. Navrhovateľ určite nevyplatil úver z jeho peňazí. Odporkyňu viedla do Slovenskej sporiteľne, keď išla vybrať peniaze, ktoré zdedila po svojej mame. Keď prišli domou

mama s otcom sa rozprávali, že peniaze dajú do trezoru, že to budú mať finančnú rezervu. Peniaze boli v trezore dovtedy, pokiaľ sa nešiel vyplácať úver.

Svedkyňa Mgr. X. E. na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ bol klient Poštovej banky. Odporkyňu videla, keď boli vkladat' peniaze na úverový účet, prišli traja vkladat' na úverový účet. Sumu akú vkladali si nepamätá. Vydedukovala, že navrhovateľ a tá pani čo tu bola predtým tvorili pár a odporkyňa je mamička tej pani. Úver bol na odporkyňu, z ich rozhovoru vyrozumela, že navrhovateľ sa ponúkol, že im môže pomôcť. Peniaze išli od navrhovateľa z jeho peňaženky. V tom čase to bolo tak, že predčasné splatenie úveru sa dalo vybaviť do 30-40 minút, keď chcel niekto predčasne splatiť úver, teraz sa to nedá. Pamätám si že ako vkladateľ peňazí sa nedával navrhovateľ, prečo to tak bolo ja uviesť nevedela. Ani si nepamätá či toto prejednávali. Peniaze podával navrhovateľ, nejednalo sa o podozrivú situáciu, nikam to nehlásila. Niektoré veci si pamätá a niektoré si nepamätá. Toto si pamätá preto, že navrhovateľ bol klientom poštovej banky. Iný vzťah s navrhovateľom, žiadny osobný vzťah medzi nimi nebol. Peniaze vyťahoval z peňaženky navrhovateľ alebo z vrecka, podával ich jej alebo ich podal odporkyni, ktorá bola bližšie, to si už nepamätá. Nepýtala sa, či peniaze priniesol z banky. Určite bola suma vyplatená v hotovosti, žiaden prevod nerobili. Ako vkladateľ bola uvedená odporkyňa, to však neznamená, že kto je uvedený ako vkladateľ, musí byť aj majiteľ finančných prostriedkov. O splatenie úveru môže požiadať len vlastník úveru. Peniaze vychádzali z rúk navrhovateľa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom, čestným vyhlásením X. E., platobným rozkazom, odporom, vyjadrením navrhovateľa k odporu, dokladom - stav pre vyplatenie úveru dňa 25.05.2011, potvrdením o splatení pohľadávky úveru, potvrdením prijatia žiadosti o zmenu úveru, odpoveďou na predčasné splatenie úveru 02.06.2011, potvrdením o splatní pohľadávky úveru, zmluvami o úvere, rozsudkom OS Nitra sp.zn.24P/320/2014, spisom OS Nitra sp.zn. 15C/220/2015, dokladom zo Slovenskej sporiteľne, vkladom z Poštovej banky, zápisnicou z pojednávania sp. zn. 24P/320/14, návrhom vo veci 15C/220/15, vyjadrením navrhovateľa a výpisom z účtu zo Slovenskej sporiteľne, spisom 22D/1224/2009 a zistil tento skutkový a právny stav :

Medzi Poštovou bankou, a.s. a odporkyňou bola dňa 16.8.2007 uzatvorená Zmluva o úvere na sumu 100.000 Sk, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 60-tich mesačných splátkach po 2.596 Sk.

Medzi Poštovou bankou, a.s. a odporkyňou bola dňa 5.12.2008 uzatvorená Zmluva o úvere na sumu 50.000 Sk, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 60-tich mesačných splátkach po 1.452 Sk.

Odporkyňa žiadala písomnou žiadosťou zo dňa 16.8.2007 o predčasné splatenie úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 16.8.2007. Poštová banka jej oznámila, že zostatková suma úveru vrátane príslušenstva a poplatkov k 13.6.2011 činí 1.202,94 eura a poplatok za predčasné splatenie úveru si banka bude účtovať vo výške 45,62 eura.

Z potvrdenia o splatení pohľadávky z úveru zo dňa 9.6.2011 vyplýva, že úver poskytnutý Poštovou bankou, a.s. na základe Zmlúv o úvere zo dňa 16.8.2007 aj zo dňa 5.12.2008 bol dňa 9.6.2011 splatný v plnej výške vrátane príslušenstva.

Z pokladničného dokladu z Poštovej banky, a.s. zo dňa 9.6.2011 vyplýva, že bol realizovaný vklad - vkladaná čiastka 2.363,82 eura a ako vkladateľ je uvedená odporkyňa.

Z čestného vyhlásenia Mgr. X. E. zo dňa 8.4.2015 vyplýva, že dňa 9.6.2011 do pobočky Poštovej banky prišiel navrhovateľ s odporkyňou a jej dcérou. Účelom ich návštevy bolo predčasné splatenie dvoch pôžičiek odporkyne v celkovej sume 2.254,24 eura a poplatkov za predčasné splatenie v celkovej sume 89,79 eura. Táto suma bola vyplatená v hotovosti navrhovateľom. Na žiadosť prítomných prevzatie hotovosti potvrdila na meno odporkyne.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/320/2014 súd zistil, že na tunajšom súde prebieha konanie medzi navrhovateľom a dcérou odporkyne V. H. ohľadne maloletého dieťaťa, konkrétne ohľadne úpravy styku s maloletým dieťaťom.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 15C/220/2015 súd zistil, že na tunajšom súde prebiehalo konanie medzi navrhovateľom a druhou dcérou odporkyne M. M. ohľadne zaplatenia sumy 330 eur s príslušenstvom.

Z výpisu z účtu zo Slovenskej sporiteľne vyplýva, že navrhovateľ vybral dňa 26.5.2011 zo svojho účtu 2 krát 5.000 eur. Navrhovateľ tvrdil, že tieto peniaze použil na splatenie zostatkov úverov v Poštovej banke, a.s.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 22D/1224/2009 súd zistil, že odporkyňa dedila po svojej matke V. A., zomr. XX.XX.XXXX spolu s M. A. sumu 3.655,49 eura, každá v podiele 1/2-ica k celku, čo je suma 1.827,74 eura.

Z pokladničného dokladu zo Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.12.2009 vyplýva, že odporkyňa realizovala výber vo výške 2.420,33 eura a jej účet bol zrušený. Odporkyňa tvrdila, že tieto peniaze použila na splatenie úverov a že navrhovateľ len doložil sumu 200 eur.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 100 ods.1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V prvom rade sa súd musel vysporiadať s otázkou o aký právny vzťah sa medzi účastníkmi konania jedná. Navrhovateľ tvrdí, že ide o nepomenovanú zmluvu obsahovo podobnú zmluve o pôžičke. Podľa § 51 OZ, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená, zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona. Právny režim nepomenovaných zmlúv sa riadi tými ustanoveniami OZ, ktoré upravujú občiansko-právne vzťahy a ktoré sú im obsahom alebo účelom najbližšie / § 491 ods. 2 OZ /. Nepomenovaná zmluva vznikne na základe dohody jej účastníkov o podstatných náležitostiach zmluvy, teda o právach a povinnostiach, ktoré sú dôležité z hľadiska prejavov ich vôle a títo zároveň musia prejaviť vôľu, že proces vzniku zmluvy je tým ukončený. V prvom rade je rozhodujúci obsah toho, čo si zmluvné strany dohodli, ak nie je v určitej otázke účastníkmi nič dohodnuté, použijú sa na záväzkový právny vzťah, ktorý vznikol z nepomenovanej zmluvy, analogicky tie ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzkový právny vzťah obsahom alebo účelom im najbližší. V danej veci je listinnými dôkazmi nesporne preukázané, že Medzi Poštovou bankou, a.s. a odporkyňou bola dňa 16.8.2007 uzatvorená Zmluva o úvere na sumu 100.000.-Sk a dňa 5.12.2008 Zmluva o úvere na sumu 50.000.-Sk. Ďalej je nesporné, že dňa 9.6.2011 bol uhradený zostatok oboch úverov spolu s

poplatkami - vkladaná bola čiastka 2.363,82 eura, ako vkladateľ bola uvedená odporkyňa. Navrhovateľ tvrdil, že túto sumu uhradil on, zo svojich peňazí, potvrdila to svedkyňa E. a na podporu svojich tvrdení predložil výpis z účtu zo Slovenskej sporiteľne o výbere sumy 2 x 5.000 eur dňa 26.5.2011. Odporkyňa tvrdila, že úver splatila z peňazí zdedených po matke, že navrhovateľ doložil sumu 200 eur a túto čiastku - 200 eur považovala za dar, svedkyňa H. potvrdila, že úver vyplácala odporkyňa zo svojich peňazí, z peňazí, ktoré zdedila po matke a že navrhovateľ doložil sumu 200 eur. Vykonané dokazovanie po skutkovej stránke súd vyhodnotil tak, že navrhovateľ zo svojich peňazí vyplatil zostatok úveru za odporkyňu a po právnej stránke vyhodnotil vec tak, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie na tom skutkovom základe, že navrhovateľ, na ktorého strane neexistovala povinnosť vyplatiť zostatok úveru v skutočnosti plnil namiesto odporkyne, u ktorej naopak existovala zmluvná povinnosť na plnenie zostatku úveru na základe uzatvorených Zmlúv o úvere. Nestotožnil sa s názorom navrhovateľa, že obsahovo najbližšie sú dojednania zmluvy o pôžičke, pretože v danom prípade nedošlo k naplneniu pojmového znaku zmluvy o pôžičke a tým je prenechanie vecí - peňazí na voľné nakladanie, nedošlo k odovzdaniu peňazí navrhovateľom odporkyni, a preto nedošlo medzi nimi k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, pretože na vznik zmluvy o pôžičke sa vyžaduje reálne odovzdanie vecí - peňazí dlžníkovi. Čo sa týka zistenia skutkového stavu tak ako už bolo uvedené súd to vyhodnotil tak, že navrhovateľ zo svojich peňazí vyplatil za odporkyňu zostatok jej úverov, vychádzal pritom z výpovede navrhovateľa, ktorý tvrdil, že s odporkyňou sa dohodli tak, že zaplatí úvery a odporkyňa mu bude tak ako jej to bude vychádzať splácať túto sumu každý mesiac z výplaty, najmenej však po 50 eur, trikrát takúto sumu odporkyňa aj zaplatila, to, že navrhovateľ vyplácal úvery zo svojich peňazí potvrdila aj svedkyňa Mgr. X. E., ktorá uviedla, že peniaze išli od navrhovateľa, z jeho peňaženky, peniaze podával navrhovateľ, vyťahoval ich z peňaženky alebo z vauču, peniaze vychádzali z rúk navrhovateľa, pričom svedkyňa nemá žiadny vzťah k účastníkom konania, ani žiadny záujem na výsledku sporu. Ako nepriamy dôkaz svedčí aj výpis z účtu navrhovateľa zo Slovenskej sporiteľne, a.s. o výbere sumy 10.000 eur dňa 26.5.2011, teda 14 dní pred vyplatením úverov v Poštovej banke, a.s. Naopak za nedôveryhodné súd považoval vyjadrenia odporkyne, ktorá iné skutočnosti uvádzala v odpore, iné na pojednávaní, v odpore uviedla, že keď sa pýtala navrhovateľa, či mu má peniaze vrátiť a kedy, tento jej odpovedal, že to je v poriadku a preto to brala to ako dar, pričom vôbec nespomína len sumu 200 eur tak ako to neskôr tvrdila na pojednávaní, sama vlastne potvrdila, že si je vedomá dlhu voči navrhovateľovi, inak by mu nekládla otázku, či mu má peniaze vrátiť a kedy a nepísala by to v podanom odpore. Nepreukázala žiadnym dôkazným prostriedkom, že by sa zo strany navrhovateľa malo jednáť z jeho strany o dar. Svedkyňa H. síce potvrdila, že odporkyňa vyplácala úvery zo svojich peňazí a len 200 eur bolo poskytnutých navrhovateľom, súd však jej výpoveď nepovažoval za dôveryhodnú s poukazom na príbuzenský vzťah s odporkyňou, ktorá je jej matkou ako aj na nie práve ideálny vzťah k navrhovateľovi, ktorý je jej bývalým partnerom a prebieha medzi nimi konanie ohľadne úpravy styku navrhovateľa s maloletým dieťaťom. Za nepresvedčivé súd považoval argumenty odporkyne, ktorá tvrdila, že úvery vyplatila z peňazí zdedených po matke, pretože peniaze zdedila v roku 2009 a to vo výške 1.827,74 eura, čo je polovica z dedičstva, dňa 19.12.2009 odporkyňa realizovala výber vo výške 2.420,33 eura, je to však rok a šesť mesiacov pred vyplatením zostatkov úverov a s poukazom aj na tento časový úsek verziu o použití zdedených peňazí na vyplatenie úveru nepovažoval za pravdivú a preukázanú. Okrem toho výber peňazí z účtu ešte nepreukazuje aj ich použitie na vyplatenie úverov, to platí aj pre navrhovateľa, aj odporkyňu, aj keď v prípade navrhovateľa sa to javí ako reálnejšie, keďže od výberu sumy do vyplatenia úveru uplynula doba asi 14 dní a nie rok a 6 mesiacov.

Následne sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je premlčaný s poukazom na § 107 ods. 1,2 OZ, v ktorých je stanovená dvojročná subjektívna premlčacia lehota a trojročná objektívna premlčacia lehota, pretože návrh navrhovateľa bol súdu doručený až dňa 16.4.2015 a za odporkyňu navrhovateľ plnil dňa 9.6.2011, súd považoval nárok navrhovateľa za premlčaný, pretože dvojročná subjektívna premlčacia lehota uplynula dňom 9.6.2013 a trojročná objektívna premlčacia lehota uplynula dňom 9.6.2014, návrh bol doručený súdu dňa 16.4.2015. Počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby súd stanovil deň vyplatenia sumy za odporkyňu v Poštovej banke, pretože od tohto okamihu mal navrhovateľ vedomosť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Najneskôr dňom vyplatenia zostatkov úverov spolu s poplatkami sa navrhovateľ dozvedel kto sa na jeho úkor obohatil, pretože v deň vyplatenia týchto súm nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia aj o osobe obohateného. Premlčaním sa rozumie uplynutie času, v dôsledku

ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku a teda premlčané právo nemožno oprávnenému priznať súdnym rozhodnutím. Premlčaním právo samo o sebe nezaniká a navrhovateľ sa môže svojho práva domáhať podaným návrhom na súde, ale ak odporca vznesie námietku premlčania, nárok mu nemožno priznať. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd návrh navrhovateľa ako premlčaný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci samej v lehote 30 dní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.